

Jalovec pozimi, 2643 m ✎ Vladimir Habjan

Jalovec je v snegu izredna tura. Navadno se vzpnemo na vrh iz Tamarja skozi Jalovčev ozebnik, ki poleti za hojo ni primeren. To je prava alpska tura, saj je kombinacija strmega snežnega ozebnika in sončne južne strani, ki postreže z zahtevnim skalnim delom (tam je zahtevnejše kot na severni strani!), na koncu pa nas čaka še oster in izpostavljen greben. Višinska razlika je velika – skoraj 1700 višinskih metrov! Zaradi več zahtevnih delov poti štejejo turo v snegu za plezalni vzpon; to moramo pri pripravi upoštevati. Najtežji deli poti so vzpon skozi ozebnik, dolga izpostavljena prečnica na južni strani, vzpon nad njo do grebena (skalnati del) in vršni greben. Na turi je tudi več plazovitih mest. Naklonina pobočja je ponekod do 40°. Razgled z Jalovca je izreden!

Koča: Dom v Tamarju, 1108 m, stalno odprt.

Opis: Izhodišče je Planica. Tja pridemo iz Rateč. Do Doma v Tamarju gremo po cesti. Za domom gremo proti jugozahodu (smerokaz) po široki markirani poti skozi gozd do gozdne meje in snežišč na desni strani doline. Pot nas vodi v rahlem vzponu proti vse ožjemu delu doline pod Šitami; tam je pobočje tudi najstrmejše. Pod Ozebnikom se dolinica razširi in zavije na desno proti Kotovemu sedlu, mi pa gremo naravnost proti Ozebniku. Čez začetni strme-

jši del (35° naklonine) se vzpnemo v najožji del, ki ni več tako strm. Pod izstopom je naklonina spet malce večja. Po navadi se vzpenjamo ob robu stene zaradi nevarnosti padajočega kamenja. Ob izteku dosežemo snežni hrbet in pogledamo na drugo stran (levo nad nami je Goličica). S tega kraja se da v ugodnih razmerah priti naravnost na vrh skozi t. i. »zimski kamin«. Naša pot pa gre naprej, po hrbtu se vzpnemo na manjše sedelce. Pred nami je strmo južno pobočje Jalovca, na levi Veliki Ozebnik, v ozadju gore nad Trento, Bavšico in Koritnico. Sledi dolga izpostavljena prečnica pod južnim pobočjem nad strmim Loškim žlebom do skalnega rebra, ki vodi z vrha Jalovca. Tam zavijemo na desno navzgor. Čez skalnati del (jeklenice) se vzpnemo po strmi grapi na desni strani rebra; v izteku grape stopimo na greben (zelo zahtevno). Do vrha je še pol ure hoje in plezanja po tu in tam izpostavljenem razčlenjenem skalnem grebenu. Sestopimo po isti poti.

Časi: Vzpon 6–7 h, sestop 4–5 h.

Vodniki: Vladimir Habjan: Zimski vzponi v slovenskih gorah, Igor Jenčič: Slovenija, Turnosmučarski vodnik, Andraž Poljanec: Turni smuki.

Zemljevidi: Kranjska Gora, 1 : 30.000, Kranjska Gora, 1 : 25.000, Julijske Alpe, zahodni del, 1 : 50.000.

Ko sonce zaide (za zmeraj)

Večer se bliža, sonce toplo boža
kot žensko goro, skalnate police,
obsije boke ji, poljubi lice.
Utihne ptica in zapre se roža.

Zlato v škrlat počasi se preliva,
temnijo stene, zlatordeča krogla
za goro tone. Bom slovo to zmogla?
Stojiva drug ob drugem in molčiva.

V oči ti gledam: tudi v njih ugasne
ta dan. Ko v koči šibka luč zasveti,
napotiš se v dolino. Vsi obeti

odidejo s teboj. Iz družbe glasne
vabilo me ne mika. Kar zaspalo
je v meni sonce in ne bo več vstalo.

Metka

Plaz

V nočeh, ko slutnje mi ne dajo spati,
te vidim v steni, pod previsno skalo,
na robu nad prepadom ... Kar zastalo
nekoč mi bo srce. Ne smem se bati.

Ne smeš se bati, praviš in odhajaš.
Strahovom puščaš me in dvomom, sanjam
morečim: v plazju za tabo se poganjam,
ponujam roko ti, a kar uhajaš.

Visoko pod nebo se vzpnem za tabo,
med zvezdami te iščem, objokuje
srce te moje. In tedaj usuje

se name lúči mrzle plaz, pod sabo
pokoplje me, telo v neskončnost pada.
Prepozno ti priznam: imam te rada.

Metka